

Byla C-716/18**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2018 m. lapkričio 14 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Curtea de Apel Timișoara (Timișoaros apeliacinis teismas, Rumunija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2018 m. lapkričio 1° d.

Apeliantas:

CT

Atsakovės apeliaciniame procese:

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul inspecție persoane fizice

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul soluționare contestații 1

Pagrindinės bylos dalykas

Prašymas panaikinti *Tribunalul Timiș* (Timișo apygardos teismas) sprendimą, paskelbtą 2018 m. kovo 26 d. Šiuo sprendimu *Tribunalul Timiș* atmetė apelianto administracinį skundą, kuriame jis iš esmės prašė:

- a) panaikinti 2017 m. rugpjūčio 22 d. *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul soluționare contestații 1* (Timișoaros valstybės finansų generalinė regioninė direkcija – 1 ginčų nagrinėjimo skyrius, Rumunija, toliau – DGRFP), kuriuo buvo atmetas apelianto skundas dėl *Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul inspecție persoane fizice* (Karaš-Severino apskrities valstybės finansų administratorius – Fizinių asmenų mokesčių patikrinimų skyrius, toliau – AJFP) pranešimo apie

mokesčio dydį, kuriuo apeliantui buvo priskaičiuota papildoma pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) 95 184 RON (Rumunijos lėjų) suma;

- b) panaikinti AFJP išduotą pranešimą apie mokesčio dydį.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Remdamasis SESV 267 straipsniu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas prašo išaiškinti Direktyvos 2006/112 288 straipsnio 1 dalies 4 punktą.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar aplinkybėmis, kaip nagrinėjamoje byloje, kai fizinis asmuo vykdo ekonominę veiklą užsiimdamas keliomis laisvosiomis profesijomis ir nuomodamas nekilnojamąjį turtą ir taip gaudamas nuolatinių pajamų, 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, paskelbtos 2006 m. gruodžio 11 d. *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje*, L serija, Nr. 347, 288 straipsnio [1 dalies] 4 punkto nuostatos reikalauja nustatyti konkrečią profesinę veiklą kaip pagrindinę veiklą siekiant patikrinti, ar nuoma gali būti ją papildantis sandoris, ir jei atsakymas būtų teigiamas, kokiais kriterijais remiantis turi būti nustatoma ta pagrindinė veiklą, o gal tas nuostatas reikia aiškinti taip, kad visa profesinė veikla, sudaranti tokio fizinio asmens ekonominę veiklą, yra „pagrindinė veikla“?

2. Tuo atveju, kai fizinio asmens trečiajam asmeniui išnuomotas nekilnojamas turtas nėra skirtas ir naudojamas kitoje to asmens ekonominėje veikloje ir negalima nustatyti ryšio tarp išnuomoto nekilnojamojo turto ir aptariamo asmens vykdomos profesinės veiklos, ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, paskelbtos 2006 m. gruodžio 11 d. *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje*, L serija, Nr. 347, 288 straipsnio [1 dalies] 4 punkto nuostatos leidžia nuomos sandorį kvalifikuoti kaip „papildomą sandorį“, todėl jo neįtraukti skaičiuojant apyvartą, kuria remiantis taikoma speciali smulkaus verslo įmonėms skirta lengvatinio apmokestinimo schema?

3. Antrajame klausime aprašytu atveju ar nuomos sandorį kvalifikuojant kaip „papildomą“ svarbu tai, kad šis sandoris buvo atliktas trečiojo asmens, t. y. juridinio asmens, kurio akcininkas ir vadovas yra apeliantas, naudai, kai juridinis asmuo turi buveinę aptariamame pastate ir vykdo tokio paties pobūdžio profesinę veiklą, kaip aptariamasis fizinis asmuo?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos ir Teisingumo Teismo jurisprudencija

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1), iš dalies pakeistos 2012 m. kovo 26 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2012/181/ES, kuriuo Rumunijai leidžiama imtis specialios priemonės, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 92, 2012, p. 26; toliau – Direktyva 2006/112), 9 straipsnio 1 dalis, 135 straipsnio 1 dalies 1 punktas, 287 straipsnio 18 punktas ir 288 straipsnis;

1996 m. liepos 11 d. Sprendimas *Régie dauphinoise* (C-306/94, EU:C:1996:290), 2009 m. spalio 29 d. Sprendimas *NCC Construction Danmark* (C-174/08, EU:C:2009:669), 2008 m. kovo 6 d. Sprendimas *Nordania Finans ir BG Factoring* (C-98/07, EU:C:2008:144), 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimas *EDM* (C-77/01, EU:C:2004:243), 2013 m. birželio 13 d. Sprendimas *Kostov* (C-62/12, EU:C:2013:391).

Nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis remiamasi

Legea Nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (2003 m. gruodžio 22 d. Įstatymas Nr. 571 dėl Mokesčių kodekso, vėliau iš dalies pakeistas ir papildytas, toliau – Mokesčių kodeksas):

126 straipsnio „Apmokestinamieji sandoriai“ 9 dalis:

„Apmokestinamieji sandoriai yra:

- a) apmokestinamieji sandoriai, kuriems taikomi 140 straipsnyje nustatyti tarifai;
- b) neapmokestinamieji sandoriai su teise į atskaitą, už kuriuos nereikia mokėti mokesčio, bet galima atskaityti mokėtiną ar sumokėtą pirkimo mokestį. Šiame skyriuje tokie sandoriai numatyti 143-144¹ straipsniuose;
- c) neapmokestinamieji sandoriai be teisės į atskaitą, už kuriuos nereikia mokėti mokesčio ir negalima atskaityti mokėtino ar sumokėto pirkimo mokesčio. Šiame skyriuje tokie sandoriai numatyti 141 straipsnyje“.

127 straipsnio „Apmokestinamieji asmenys ir ekonominė veikla“ 1 ir 2 dalys:

„1. Apmokestinamasis asmuo – asmuo, kuris savarankiškai bet kurioje vietoje vykdo ekonominę veiklą, nurodytą 2 dalyje, neatsižvelgiant į tos veiklos tikslą ar rezultatą.

2. Kaip suprantama pagal šį skyrių, ekonominė veikla – gamintojų, prekybininkų ar paslaugas teikiančių asmenų veikla, įskaitant <...> laisvųjų

profesijų veiklą. Ekonominė veikla taip pat laikomas materialiojo ar nematerialiojo turto naudojimas siekiant gauti nuolatinių pajamų.“

141 straipsnio „Sandorių šalies viduje neapmokestinimas“ 2 dalis:

„Šie sandoriai taip pat neapmokestinami:

e) nekilnojamojo turto <...> nuoma.

152 straipsnis „Speciali smulkaus verslo įmonėms skirta lengvatinio apmokestinimo schema“:

„1. Pagal 125¹ straipsnio 2 dalies a punktą Rumunijoje įsteigtam apmokestinamajam asmeniui, kurio deklaruota ir gauta metinė apyvarta yra mažesnė nei 65 000 eurų <...> ar 220 000 RON riba, gali būti taikomas neapmokestinimas <...> dėl 126 straipsnio 1 dalyje numatytų sandorių.

2. Apyvarta, kuria remiantis taikoma 1 dalis, sudaryta iš, apmokestinamųjų asmenų, kurie prašo išbraukti iš PVM mokėtojų registro, atveju per kalendorinius metus apmokestinamojo asmens atliktų prekių tiekimų ir paslaugų teikimų, kurie yra apmokestinami ar, atsižvelgiant į atvejį, galėjo būti apmokestinami, jei jų nebūtų atlikusi smulkaus verslo įmonė, ekonominės veiklos sandorių, kurių tiekimo / teikimo vieta yra užsienyje, jei mokesčiai būtų atskaityti, jei tokie sandoriai būtų atlikti Rumunijoje pagal 145 straipsnio 2 dalies b punktą, neapmokestinamų sandorių su teise į atskaitą ir neapmokestinamų sandorių be teisės į atskaitą, numatytų 141 straipsnio 2 dalies a, b, e ir f punktuose, jei jie nepapildo pagrindinės veiklos, bendros vertės, be mokesčių <...>“.

153 straipsnis „PVM mokėtojų registravimas“

„1. Apmokestinamasis asmuo, kuris turi savo ekonominės veiklos buveinę Rumunijoje ir vykdo ar ketina vykdyti ekonominę veiklą, apimančią apmokestinamuosius ir (ar) neapmokestinamuosius PVM sandorius su teise į atskaitą, turi pateikti prašymą įregistruoti jį kaip PVM mokėtoją kompetentingai mokesčių institucijai, (toliau apibrėžta kaip įprasta registracija kaip PVM mokėtoju), laikydamasis toliau nurodytos tvarkos:

<...>

b) jeigu per kalendorinius metus pasiekia arba viršija ribą, numatytą 152 straipsnio 1 dalyje, per 10 dienų pasibaigus mėnesiui, kurį jis pasiekė arba viršijo šią ribą; <...>“.

Hotărârea Guvernului României Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii Nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificată și completată prin Hotărârea Nr. 670 din 4 iulie 2012 (2004 m. sausio 22 d. Rumunijos vyriausybės dekretas Nr. 44, kuriuo patvirtinamos 2003 m. Įstatymo Nr. 571 dėl Mokesčių kodekso įgyvendinimo

taisyklės, iš dalies pakeistas ir papildytas 2012 m. liepos 4 d. Vyriausybės dekretu Nr. 670, toliau – Įgyvendinimo taisyklės).

61 punkto 1 dalis, susijusi su Mokesčių kodekso 152 straipsniu:

„Pagal Mokesčių kodekso 152 straipsnio 2 pastraipą sandoris papildo pagrindinę veiklą, jei tenkinamos 47 punkto 3 pastraipoje numatytos kumuliacinės sąlygos“.

47 punkto 3 pastraipa, susijusi su Mokesčių kodekso 147 straipsniu:

„Sandoris papildo pagrindinę veiklą, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) aptariamoms veiklos vykdymui reikalingi riboti techniniai ištekliai, t. y. įranga ir personalas;
- b) sandoris nėra tiesiogiai susijęs su apmokestinamojo asmens pagrindine veikla; ir
- c) suma už pirkimus sandorio tikslais ir su sandoriu susijusi atskaitytino mokesčio suma yra nereikšmingos“.

Codul civil, aprobat prin Legea Nr. 287/2009 din 17 iulie 2009, republicată (Civilinis kodeksas, patvirtintas 2009 m. liepos 17 d. Įstatymu Nr. 287/2009, iš naujo paskelbtas)

31 straipsnis „Turtas. Turto masė ir veiklos turtas (*patrimonii de afectațiune*)“:

„1. Bet kuris fizinis arba juridinis asmuo yra turto, kuris apima visas teises ir įsipareigojimus, kurie gali būti įvertinti pinigais ir priklausyti tam asmeniui, savininkas.

2. [Turtas] gali būti padalytas ar priskirtas tik įstatyme nustatytais atvejais ir sąlygomis.

3. Veiklos turtas yra turtas priskirtas prie teisėtos profesinės veiklos vykdymo, taip pat kitas turtas, įstatyme apibrėžtas kaip toks.

33 straipsnio „Individualus profesinis turtas“ 1 dalis:

„Sudarydamas turto, skirto individualiai vykdyti teisėtą profesinę veiklą, masę savininkas turi priimti aktą, atsižvelgdamas į įstatymuose numatytas formalias sąlygas ir atskleidimo reikalavimus“.

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Apeliantas be to, kad yra universiteto dėstytojas, dar praktikuoja kelias laisvasias profesijas, įskaitant apskaitininko, mokesčių konsultanto, bankroto

administratoriaus ir advokato. Be to, kartais jis gauna pajamų iš autorių teisių. Taip pat apeliantas ir kitas asmuo turi bendrą nekilnojamąjį turtą.

- 2 Pagal Rumunijos teisės aktus apeliantas gavo vieną mokesčių mokėtojo registracijos kodą „apskaitos ir audito veiklai, konsultavimui mokesčių klausimais“, numatytą mokesčių konsultantų ir apskaitininkų profesijoms. Šių profesijų vykdymo tikslais apeliantas deklaravo įvairias profesijos vykdymo vietas. Tik jo, kaip bankroto administratoriaus, veiklos vieta registruota pagrindinėje byloje aptariamo pastato adresu.
- 3 Nuo 2007 m. apeliantas gauna pajamų iš minėto nekilnojamojo turto nuomos. Turtas buvo išnuomotas komercinei bendrovei, kurios akcininkas ir vadovas yra apeliantas. Aptariama bendrovė turi registruotą buveinę nuomojamame pastate ir ten vykdo, be kita ko, konsultavimo, apskaitos ir audito bei konsultavimo mokesčių srityje veiklą, o pagrindinė jos deklaruota veikla yra „verslo ir valdymo konsultavimo veikla“.
- 4 2016 m. buvo atliktas apelianto laikotarpio nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2016 m. birželio 30d. mokestinis patikrinimas, susijęs su PVM. Po šio patikrinimo AJFP nustatė, kad 2012 m. apeliantas viršijo 220 000 RON (65 000 eurų) apyvartos sumą, nustatytą siekiant taikyti specialiąją smulkaus verslo įmonėms skirtą lengvatinio apmokestinimo schemą, (toliau – neapmokestinimo riba), dėl to turėjo įsiregistruoti kaip PVM mokėtojas. Todėl AJFP nustatė PVM, kurį turėjo sumokėti apeliantas, t. y. 95 184 RON sumą.
- 5 Apskaičiuodama minėtą apyvartą AJFP atsižvelgė tiek į pajamas iš mokesčių konsultanto, apskaitininko ir bankroto administratoriaus laisvųjų profesijų, tiek iš autorių teisių bei bendros nuosavybės teise turimo nekilnojamojo turto nuomos. Apskaičiuojant neatsižvelgta į pajamas iš dėstytojo darbo užmokesčio ir advokato veiklos, kurioms taikomos specialios apmokestinimo schemas.
- 6 AJFP nustatė, kad 2012 m. 69 % visų apelianto pajamų buvo iš bankroto administratoriaus veiklos, 17 % iš nekilnojamojo turto nuomos ir 14 % iš apskaitininko ir mokesčių konsultanto veiklos. Todėl AJFP nusprendė, kad pagrindinė apelianto veikla aptariamais metais buvo bankroto administratoriaus veikla, atsižvelgiant į gautų pajamų iš šios veiklos proporcingą dalį, palyginti su pajamomis iš jo visos ekonominės veiklos; ji taip pat manė, kad nekilnojamojo turto nuoma negali būti laikoma šios veiklos „papildomu sandoriu“ tam, kad galėtų būti neįtraukta į atitinkamų metų apyvartos skaičiavimą.
- 7 Pradinį administracinį skundą dėl pranešimo apie mokesčio dydį DGRFP atmetė 2017 m. rugpjūčio 22 d. sprendimu. Skundą dėl šio sprendimo *Tribunalul Timiș* atmetė 2018 m. kovo 26 d. sprendimu, kuriuo iš esmės patvirtino AJFP argumentus. Apeliantas pateikė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiame teisme.

Esminiai pagrindinės bylos šalių argumentai

- 8 **Apeliantas** pažymi, kad, pirma, aptariamo pranešimo apie mokesčio dydį dalykas yra tik jo, kaip fizinio asmens, o ne kaip profesinės veiklos vykdytojo, veikla. Aptariamas nekilnojamas turtas niekada nebuvo turto, skirto jo profesinei veiklai, dalis, todėl jis nebuvo skirtas jo, kaip fizinio asmens, profesinei veiklai. Be to, jis neatskaito išlaidų ir PVM, susijusių su šio nekilnojamojo turto valdymu, nes jo, kaip bankroto administratoriaus, veiklos buveinė buvo deklaruota tuo pačiu adresu tik siekiant gauti profesinius pažymėjimus, reikalaujamus pagal Rumunijos teisę.
- 9 Todėl, apskaičiuojant jo, kaip fizinio asmens, 2012 m. apyvartą negalėjo būti įtrauktos pajamos iš nekilnojamojo turto nuomos. Jei šios pajamos nebūtų buvusios įtrauktos, jo apyvarta neviršytų neapmokestinamosios ribos, todėl jis neturėtų mokėti PVM.
- 10 Apelianto teigimu, nors nekilnojamojo turto nuoma gali būti kvalifikuojama kaip „ekonominė veikla“ PVM tikslais, jei ją apmokestinamasis asmuo vykdo nuolat, vis dėlto ji yra „pagrindinę veiklą papildantis sandoris“, nes tenkina visas kumuliacines sąlygas, nustatytas Įgyvendinimo taisyklių 47 punkto 3 pastraipoje, t. y.:
- apeliantas nesuteikė techninių resursų, t. y. įrangos ir personalo, nes nuomininkas nuomojasi tik patalpą.
 - nuoma nėra tiesiogiai susijusi su vykdoma pagrindine ekonomine veikla, t. y. laisvųjų profesijų veikla;
 - nei dėl šio sandorio, nei dėl naudojimo nebuvo atlikti pirkimai, nes visas išlaidas, susijusias su naudojimu, turėjo padengti nuomininkas.
- 11 Apelianto nuomone, apmokestinamasis asmuo negali turėti daugiau nei vieną pagrindinę veiklą, todėl, apskaičiuojant apyvartą, būtina nustatyti jo pagrindinę veiklą, kurią jis vykdo reguliariai ir nuolat kaip apmokestinamasis asmuo. Tuo atveju, jei yra neapmokestinamų sandorių, kuriems netaikoma teisė į atskaitą, kaip nekilnojamojo turto nuoma, reikia nustatyti, ar jie yra pagrindinės ekonominės veiklos šaka.
- 12 Be to, apeliantas teigia, kad jo pagrindinė veikla yra susijusi su apskaita, auditu ir konsultavimu mokesčių klausimais, nes tai susiję su jo studijomis ir praktine veikla, taip pat šia patirtimi jis naudojasi savo, kaip bankroto administratoriaus ir advokato, veikloje bei skelbdamas profesinius darbus. Todėl pajamų, uždirbtų iš įvairių profesinių sričių atitinkamais mokesčiais metais, dydis nėra svarbus nustatant pagrindinę veiklą.
- 13 Bet kuriuo atveju, šios pajamos turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant į visą per mokesčinių patikrinimą tirtą laikotarpį siekiant nustatyti, ar pajamos iš mokesčių konsultanto ir apskaitininko veiklos buvo didesnės nei pajamos iš bankroto

administratoriaus veiklos. Be to, pastarosios pajamos dominavo 2012 m. tik dėl to, kad jis gavo honorarą pardavus skolininkui bankroto byloje priklausanti nekilnojamąjį turtą, todėl sandoris buvo atsitiktinio pobūdžio.

- 14 Apeliantas taip pat nurodo, kad, siekiant nustatyti, ar nuomos sandoris yra papildomas, būtina atsižvelgti į jo visą ekonominę veiklą, visas laisvasias profesijas, kaip į pagrindinę veiklą, o nuomos sandoris turi būti laikomas papildančiu pagrindinę veiklą, nes jis tenkina visas kumuliacines sąlygas, nustatytas Įgyvendinimo taisyklių 47 punkto 3 pastraipoje, ir Teisingumo Teismo jurisprudencijoje; šiuo klausimu apeliantas nurodo 2009 m. spalio 29 d. Sprendimą *NCC Construction Danmark* (C-174/08, EU:C:2009:669), 2008 m. kovo 6 d. Sprendimą *Nordania Finans ir BG Factoring* (C-98/07, EU:C:2008:144) ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimą *EDM* (C-77/01, EU:C:2004:243).
- 15 **Atsakovės** teigia, kad, atsižvelgiant į tai, kad 2012 m. apeliantas viršijo neapmokestinimo ribą, jis turėjo įsiregistruoti kaip PVM mokėtojas pagal Mokesčių kodekso 153 straipsnio 1 dalies b punktą per 10 dienų nuo tos dienos, kurią viršijo minėtą ribą, t. y. iki 2012 m. rugpjūčio 10 d., ir tapti PVM mokėtoju nuo 2012 m. rugsėjo 1 d.
- 16 Atsakovės teigia, kad apeliantas turi apmokestinamojo asmens statusą ne tik dėl laisvųjų profesijų veiklos, bet ir dėl aptariamo nekilnojamojo turto nuomos, nes nuoma yra neapmokestinamoji veikla be teisės į PVM atskaitą, kaip tai suprantama pagal Mokesčių kodekso 141 straipsnio 2 dalies e punktą. Nuomos veikla negali būti laikoma papildančia pagrindinę veiklą pagal Įgyvendinimo taisyklių 47 punkto 3 pastraipą, kad pajamos iš šios veiklos būtų neįtraukiamos apskaičiuojant apyvartą.
- 17 Atsižvelgiant į pajamų iš apskaitininko ir mokesčių konsultanto veiklos 2012 m. dydį (14 % visų pajamų), negalima teigti, kad ji yra pagrindinė apelianto veikla. Atsakovės teigia, kad bankroto administratoriaus veikla yra pagrindinė apelianto veikla, atsižvelgiant į pajamas, gautas iš minėtos veiklos, (69 % visų pajamų), tačiau dėl pastarosios veiklos netenkinama Įgyvendinimo taisyklių 47 punkto 3 pastraipos b punkte numatyta sąlyga, pagal kurią nuomos sandoris neturi būti tiesiogiai susijęs su pagrindine veikla, nes apelianto, užsiimančio profesine veikla, buveinė yra aptariamame pastate.
- 18 Atsakovės taip pat teigia, kad nagrinėjamas sandoris taip pat netenkina sąlygos, nustatytos Įgyvendinimo taisyklių 47 punkto 3 pastraipos c punkte, nes šis nekilnojamas turtas buvo įsigytas mainais į didelę sumą tik nuomai, todėl pirkimas atliktas pasibaigus sandoriui nėra nereikšmingas.
- 19 Atsakovės, grįsdamos savo argumentus, remiasi 2013 m. birželio 13 d. Sprendimu *Kostov* (C-62/12, EU:C:2013:391).

Trumpas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, šioje byloje keliamas teisinis klausimas: ar apelianto įvykdytas nekilnojamojo turto nuomos sandoris yra „pagrindinę veiklą papildantis sandoris“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2006/112, todėl, ar pajamos, gautos iš to sandorio, turi būti įtraukiamos apskaičiuojant apyvartą, remiantis kuria nustatoma pareiga apmokestinamiesiems asmenims registruotis kaip PVM mokėtojai tokiais aplinkybėmis, kaip pagrindinėje byloje.
- 21 Sąjungos teisės sąvokų reikšmės nustatymas padės išspręsti ginčą, ar AJFP teisingai apskaičiavo apyvartą, reglamentuojamą Mokesčių kodekso 152 straipsnio 1 pastraipos, įtraukusi apelianto CT, fizinio asmens, gautas nuomos pajamas, kas leistų nustatyti, ar jis viršijo neapmokestinimo ribą ir todėl, ar jis turėjo įsiregistruoti kaip PVM mokėtojas.
- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad minėta problema negali būti išspręsta remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, pagrįsta 2013 m. birželio 13 d. Sprendimu *Kostov* (C-62/12, EU:C:2013:391), kuri nurodo atsakovės, nes šioje byloje nėra svarbu išaiškinti, ar pajamos iš atsitiktinio ekonominio sandorio turi būti įskaičiuotos nustatant apyvartą, tačiau svarbu, ar nuomos sandoris papildo apelianto profesinę veiklą.
- 23 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad apelianto nurodyti Teisingumo Teismo sprendimai nėra reikšmingi šioje byloje, nes juose Teisingumo Teismas nusprendė dėl sąvokos „papildomas sandoris“ tik kiek tai susiję su atskaitos proporcijos skaičiavimu, ir nėra Teisingumo Teismo sprendimo, kuriame jis būtų nusprendęs dėl sąvokos „papildomas sandoris“ reikšmės, kiek tai susiję su apyvartos skaičiavimu, atsižvelgiant į kurią apmokestinamajam asmeniui gali būti taikoma speciali smulkaus verslo įmonėms skirta lengvatinio apmokestinimo schema.
- 24 Atsižvelgiant į ypatingas šio atvejo aplinkybes, pastebėjęs, kad Direktyvoje 2006/112 vartojami skirtingi terminai, viena vertus, apibūdinantys „ekonominę veiklą“ ir, kita vertus, „sandorius“, atliekamus vykdant tą pačią ekonominę veiklą, ir kadangi apeliantas neigia, kad nuomojamo turto niekada nebuvo siekiama naudoti vykdant bet kokią profesinę veiklą, kaip fiziniam asmeniui, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad būtina gauti sąvokos „pagrindinę veiklą papildantis sandoris“ išaiškinimą, siekiant nustatyti, ar nuoma, iš kurios apeliantas gavo pajamų, gali būti laikoma papildomu sandoriu, kad būtų neįtraukta apskaičiuojant apyvartą, net nesant ryšio su apelianto profesine veikla.
- 25 Taip pat prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas klausia, ar nuomą klasifikuojant kaip „papildančią“ „pagrindinę veiklą“ reikšminga tai, kad šis sandoris vykdomas trečiojo asmens, juridinio asmens, kurio akcininkas ir

vadovas yra apeliantas, kuris dėl jo vykdo tokio paties pobūdžio profesinę veiklą kaip ta, už kurią jis gauna pajamų kaip fizinis asmuo, naudai.

DARBINIS VERTINIMAS